

AUDREY CARLAN

CALENDAR *girl*

HEINÄKUUKU
ELOKUUKU
SYYSKUU

3

WSOY

AUDREY CARLAN

Calendar Girl

Heinäkuu

Elokuu

Syyskuu

Suomentanut Oskari Suosto

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

ENGLANNINKIELINEN ALKUTEOS

The Calendar Girl
July, August, September

© THE CALENDAR GIRL – JULY/AUGUST/SEPTEMBER © 2016
PUBLISHED BY ARRANGEMENT WITH NORDIN AGENCY AB,
BOOKCASE LITERARY AGENCY AND WATERHOUSE PRESS LLC

SUOMENKIELINEN LAITOS © OSKARI SUOSTO JA WSOY 2017

ISBN 978-951-0-42166-6

PAINETTU EU:SSA

Heinäkuu

Rosa McAnultyille

*Heinäkuun osa on omistettu sinulle puertoricolaisprinsessani.
Kiitos, kun pidit huolen siitä, että puertoricolainen puheenparsi
ja tavat on kuvattu aidosti ja luontevasti.
Kiitos, että olet niin mahtava osa tiimiäni ja
tukiverkkoani ja ennen kaikkea ystäväni.
BESOS, Enkeli.*

Ensimmäinen luku

Vaaleahiuksinen. Sinisilmäinen. Pitkä. Jumalatar. Voi jeesus kristus sentään. Maailmankaikkeus nauroi partaansa, kun seisoin hievahtamatta paikoillani ja katselin mallimaisen upeaa naista päästä varpaisiin. Hän olisi voinut olla Rachelin syntisen täydellinen sisko, ja minä kun olin luullut, että Rachel on hätkähdyttävän hyvännäköinen. Mutta mitä vielä.

Nainen seiso kiiltävänmustan Porsche Boxster -urheiluauton vierellä ja liikehti todella hermostuneen oloisesti. Hän rummutti nimelläni varustettua kylttiä sormillaan. Naisesta huokuvaa kiihtyneisyyttä alleviivasi entisestään se, että hän siirteli näyttävästi painoa huimaavan korkealta piikkikorolta toiselle. Ehkä kaikki johtui vain Miamin helteestä. Ilma oli läkähdyttävän kuuma, mutta silti nainen näytti viimeistä piirtoa myöten täydelliseltä kuin olisi kävellyt ulos musiikkivideosta. Tiukkaakin tiukemmat pillifarkut paljastivat hänen herkullisen kurvikkaan takapuolensa. Hihaton toppi, jossa luki isojen tissien kohdalla *Halaa jos uskallat*, oli kuolattavan hyvännäköinen. Siloiseen kaulaan oli kietäistü aina-kin kymmenen eripituista, monenlaisista erikokoisista helmistä tehtyä kaulakorua. Supersiistit rokkarityyliset hiukset oli vedetty staramaisesti taakse mutkikkaille kiehkuroille ja hapsuille.

Kun olin ehtinyt tarkastella häntä luultavasti jo useamman minuutin, hän loi kirkkaansinisen katseensa minuun. Hänen keuhkoistaan pääsi puuskahdus, kun hän viskasi pahvi-

kyltin auton ikkunasta sisään ja asteli verkkaisesti luokseni. Hän antoi katseensa kiertää mustista kiehkuroistani hellemekolleni ja siitä alas yksinkertaisiin matalakantaisiin kenkiin, jotka olin vetänyt isoihin jalkoihini. »Ei kyllä kelpaa mihinkään.» Hän pudisteli päätään tuskastuneena. »Menään, aika on rahaa», hän tiuskaisi tylästi olkansa yli. Auton takaluukku ponnahti auki, ja minä viskasin matkalaukkuni sinne.

»Minä olen muuten Mia.» Ojensin kättäni samalla, kun hän sujautti silmilleen viileäkin viileämmät pilottiaurinkolasit, kallisti päätään ja vilkaisi minua lasiensa yli.

»Kyllä minä tiedän, kuka sinä olet. Minä sinut valitsin.» Äänessä kuului aavistus vastenmielisyyttä. Hän käynnisti auton ja painoi kaasua jäämättä odottamaan edes sitä, että olisin saanut turvavyön kiinnitettyä. Nytkähdin päin sileää nahkaista kojelautaa, josta otin tukea.

»Oletko sinä vittuuntunut minulle jostain?» Säädin turvavyötä ja katselin häntä sivusta.

Hän hengitti hitaasti ulos ja pudisteli sitten päätään. »En», hän parahti. »Anteeksi. Anton minua vituttaa. Minulla oli yksi tärkeä juttu kesken, kun hän käski minun lähteä hakemaan sinua, koska *hän* tarvitsi autonkuljettajaamme, että voisi paneskella fanityttöjä Escaladen perällä.»

Kavahdin. Mahtavaa, kuulosti siltä, että tämän kuun pomoni oli limainen mulkeri. *Ei taas.* »Ihan perseestä.»

Hän kääntyi sähkökästi oikealle ja kohti moottoritietä. »Voidaanko ottaa alusta?» Hänen äänensä kuulosti vilpittömältä ja pahoittelevalta. »Minä olen Heather Renee, Anton Santiagon henkilökohtainen assistentti. Siis koko maan kuumimman hiphop-artistin.»

»Niinkö?» Vau. En ollut tajunnut, että kundi oli tosiaan niin iso nimi. En yleensä kuunnellut kovinkaan pal-

jon hiphopia. Olen enemmänkin rokkimimmi, vaihtoehtorockin kuuntelija.

Heather nyökkäsi. »Jep, kaikki hänen albuminsa ovat myyneet platinaa. Hän on hiphop-skenen halutuin jätkä, ja tietää sen kyllä vähän liiankin hyvin», Heather sanoi virnistäen. »Anton haluaa tavata sinut heti, mutta et voi olla noissa releissä.» Hän katsahti vihreää hellemekkoani. Sen sävy korosti silmiäni väriä ja sai hiukseni näyttämään upeilta. Lisäksi se päällä oli mukava matkustaa.

»Miksi en?» Kiskoin mekon helmaa alemmas tuntien oloni yhtäkkiä epävarmaksi.

»Anton odottaa näkevänsä superseksikkään mallin, joka on pelkkiä kurveja.» Hän silmäili asuani vielä kertaalleen. »Kyllä sinulta kurveja löytyy, mutta mekkosi on liian naapurintyttömäinen, tyyliin Sandra Bullock. Sinun pitää pukeutua vaatteisiin, joita olen ostanut sinulle. Kämpillä on sinulle kaapillinen vaatteita valmiina. Käytä niitä. Hän olettaa, että näytät koko ajan seksipommilta.»

Käänsin mulkoillen katseeni ulos, kun Porsche huristeli Ocean Driven väylää pitkin. Pitkällä suoralla vilahteli art deco -rakennuksia Atlantille antavine julkisivuineen.

»Eli onko kummallakin puolella siis vettä?» Olimme ylittäneet yhden pääsilloista.

Heather viittoili kädellään. »Toisella puolella on Biscaynen lahti ja toisella Atlantti. Ja niin kuin näkyy», – hän osoittelei korkeita rakennuksia – »suurin osa näistä on hotelleja, kuten Colony, tai muita kuuluisia maamerkkejä. Sitten täältä löytyy se porukka», – hän kohotteli kulmakarvojaan – »joilla on varaa asua täällä, kuten Antonilla.»

Porschen viiletäessä väylää ja ikkunoista puhaltavan tuulen huiskiessa hiuksiani katselin rakennuksia ja näin hurjan, kirkkaiden värien kirjon, jollaiseen en useinkaan törmän-

nyt. Vegasissa kaikki tuntui olevan joko ruskeaa tai punaruskeaa. Losissa taas näki kaikkea kirkkaanvalkoisesta erilaisiin pehmeisiin sävyihin, jotka sopivat Kalifornian tunnelmaan. Täällä väripaletti puolestaan pursusi aurinkoista vaaleanoranssia, sinisen sävyjä ja vaaleanpunaista ja valkoista lomittain.

»Näetkö nuo rakennukset?» Heather sanoi heilauttaen tulessa kättään Colony-hotellin ja Boulevard-hotellin sekä muiden liikerakennusten suuntaan. Nyökkäsin ja kurkottelin hänen takaansa nähdäkseni paremmin. »Ne valaistaan iltaisin värikkäillä neonvaloilla. Vähän niin kuin Vegasissa.»

Vegasissa. Silmäni pyöristyivät ja rinnassani alkoi jyskyttää. Sydäntä kouraisi yhtäkkiä voimakas tarve. Tarve soittaa Maddylle ja Ginellelle. Gin olisi kyllä ihan raivoissaan, kun kertoisin hänelle, mitä Washington D.C:ssä oli tapahtunut. Ehkä voisin yrittää pitää koko jutun pimennossa? Ehdottomasti harkinnan arvoinen ajatus. »Tosi siistiä. Olen itse kotoisin Vegasista, joten on hauska nähdä rakennukset iltavalaistuksessa.» Otin rennon asennon, nautin tuulenvireestä ja annoin D.C:n-reissusta ja Rachelin ja Masonin kanssa Bostonissa eroamisesta kertyneen kireyden haihtua.

Kaivoin kännykkäni esille ja panin sen päälle. Kuului useita kilahduksia ja aloin selata viestejä. Rachel pyysi minua tekstaamaan hänelle, kun olisin perillä. Tai kyseli, onko uusi asiakkaani herrasmies vai pitäisikö hänen hypätä taas koneeseen. Ja sitten oli tekstiviesti Ginelleltä. *Voihan nenu.* Se ei luvannut hyvää.

Mahaani tuntui kovertuvan Grand Canyonin kokoinen ammottava aukko, joka täyttyi silkasta pelosta.

Vastaanottaja: Mia Saunders

Lähettäjä: Haisulitussu

Sinun kimppuusi käytiin? Olit sairaalassa? Miksi vitussa minä sain tietää siitä Tain veljeltä tulleesta tekstiviestistä! Jos et ole jo valmiiksi kuollut, tapan sinut ja saletisti!

Vedin happea hampaita kiristellen ja näpyttelin vastauksen.

Vastaanottaja: Haisulitussu

Lähettäjä: Mia Saunders

Pikku onnettomuus vain. Ei mitään sen ihmeellisempää. Kaikki kunnossa. Älä minusta hätäile. Soittelen myöhemmin, kunhan pääsen asettumaan Latin Lov-abin luokse.

Vastaanottaja: Mia Saunders

Lähettäjä: Haisulitussu

Latin Lov-abin? Älä helvetissä! Jätkähän on biphopin isoin nimi ja kuuma kuin tulisin chilipaprika!

Vastaanottaja: Haisulitussu

Lähettäjä: Mia Saunders

Kuulin, että hän on aikamoinen mulkero.

Vastaanottaja: Mia Saunders

Lähettäjä: Haisulitussu

Se mies saa mulkeroita meikää ihan milloin tahansa... mihin tahansa!

Vastaanottaja: Haisulitussu

Lähettäjä: Mia Saunders

Sinä olet sairas!

Vastaanottaja: Mia Saunders

Lähetäjä: Haisulitussu

Haluaisin olla lisuke hänen pihvinsä kyljessä. Kirsikka hänen kakunsa päällä. Torttu, josta hän lipoo kitaansa joka mehuisan palan.

Vastaanottaja: Haisulitussu

Lähetäjä: Mia Saunders

Lopeta! Senkin pimahtanut portto. Ei jumalauta. Minähän olen sinuun verrattuna kuin mikäkin pyhimys.

Vastaanottaja: Mia Saunders

Lähetäjä: Haisulitussu

Sen minä tiedän, että jos joudun helvettiin, saan sinulta kyödin perille!

Nauroin ääneen, ja Heather kysyi: »Työjuttujako?» viittoillen puhelintani kohti. Napautin puhelimeni äänettömälle ja sujautin sen käsilaukkuun.

»Anteeksi. Paras ystäväni. Piti päivittää kuulumiset», huokaisin ja huiskaisin hiukset toisen olan yli. Helle alkoi olla liikaa. Kumarruin ja käänsin puhaltimen suuttimen hönkimään ihanan jäistä ilmaa päälleni. Ah, tuntui jo paremmalta. Heatheria ei selvästikään haitannut viilennetyn ilman haaskaaminen, sillä hän piti ikkunoita auki.

»Oletteko te läheisiäkin?» Hän suipisti huuliaan kääntyesään maanalaiseen parkkihalliin.

Kulmani kurtistuivat. Eikö hän ollut kuullut, kun sainoin »paras» ystäväni? »Juu. Niin läheisiä kuin vain voi olla. Ollaan tunnettu aina.»

Heather hymähti ja pyöräytti auton parkkiin. »Olet onnekas. Minulla ei ole yhtään ystävää.» Hänen sanansa vavisuttivat minua sähköiskun lailla.

»Miten niin ei ole? Kaikillahan nyt ystäviä on.»

Heather pudisteli päätään. »Ei minulla. Liikaa töitä, että ehtisi vaalia mitään ihmissuhteita. Antonia täytyy pitää etusijalla. Vaikka olenkin vain hänen assarinsa, haluan hoitaa kaiken viimeisen päälle. Minulla on sitä paitsi liikkeenjohdon koulutus. Ehkä vielä jonain päivänä pääsen sopimaan jonkun artistin asioista. Ja jos haluan toteuttaa unelmani, minun pitää paistaa ankarasti töitä.»

»Niin kai sitten», sanoin kohauttaen hartioitani ja seurasin hänen perässään, kun hän käveli reipasta tahtia kohti hissiä korkean hienojen luksusautojen rivistön ohi.

»Ei helkkari», kuiskasin hiljaa, kun näin Mersun, Range Roverin, Escaladen, BMW:n, Bentleyyn, Ferrarin ja muita eurooppalaisia autoja, joita en ehtinyt tarkastella lähemmin. Ehdin kuitenkin havaita jotakin, joka sai minut jäähmetty-mään niille sijoilleni kuin patsaan – nimittäin kuusi seksikäintä menopeliä, jotka olin koskaan nähnyt.

BMW:n HP2 Sport – valkoinen moottoripyörä sinisillä van-teilla ja 1170 kuution moottorilla. Hyvä, etten kussut saman tien alleni. MV Augusta F4 1000, ainoa pyörä koko maailmassa, jonka moottorissa on radiaaliventtiilit. Käännähdin ympäri, päästin matkalaukkuni kahvasta irti ja hivelin kolmannen pyörän järkyttävän seksikästä satulaa. Musta Icon Sheene kiiltävine kromiosineen. Hyväilin sitä sormenpäälläni kuin rakastaja sivellen sen pyörästettyjä kurveja ja uskaliaita muo-toja. Tällainen pyörä maksoi yli sataviisikymmentätuhatta dollaria! *Ei vittu. Tällaisen päällä pitäisi päästä panemaan.*

Haphea, nyt oli pakko saada haphea! Haukoin henkeä ja menin kyykkyyn voimatta vielääkään irrottaa katsettani kaunokaisesta. *Tule tänne, äidin kulta.* Olisin voinut jäädä asumaan tähän parkkihalliin ja vain tuijotella unelmieni moottoripyöriä.

»Hei, haloo? Maa kutsuu Miaa. Mitä helvettiä sinä siellä puuhaat?»

Kuulin kyllä hänen äänensä, mutta en vastannut mitään. Ääni oli kuin rasittava hyttynen, jota ei saanut millään huiptomisella häipymään.

Nousin hitaasti pystyyn, vedin keuhkot täyteen ilmaa ja silmäilin pyöräristöä vielä kertaalleen. Perällä nökötti oranssinmusta viimeisen päälle tuunattu КТМ Super Duke. Ehkä koko rivistön edullisin menopeli, mutta ehdottomasti mahtavien pyörien listallani, jolta pystyisin kenties vielä jonakin päivänä hankkimaan itselleni yhden. »Kenen nämä moottoripyörät ovat?» kysyin ääni oktaavia matalampana kuin yleensä, sillä olin niin täynnä silkkaa ihastusta järkyttävän seksikkäitä prätkiä kohtaan.

»Antonin. Tämä koko rakennus on hänen. Hänen äänitystudionsa on täällä, samoin tanssisali ja kuntosali, ja kattohuoneistossa on tietysti vielä hänen kotinsa. Tässä talossa on myös asunnot kaikille hänen tiimiläisilleen. Sinullekin löytyy täältä oma loft-kämppä, jota täällä käyvät julkkikset tai Antonin levyillä vierailevat tyypit käyttävät.»

»Ajaako hän näillä pyörillä?»

Heather hymyili. »Taidat olla prätkäharrastaja, vai?»

»Niinkin voisi sanoa.» Minun oli pakotettava sanat suustani, sillä en ollut vielä saanut irrotettua katsettani kauniista koneista.

»Ehkä sinä pääset hänen kyytiinsä.»

Silloin minä havahduin. »Kyytiin.»

Hän nyökkäsi ja hymyili niin nätisti, että sillä hymyllä olisi voinut mainostaa mitä tahansa, missä tahansa.

»Paskat. Minä en ikinä aja kyydissä, kultaseni. Minä ajan itse.»

Heather antoi minulle peräti vartin aikaa siistiytyä, ennen kuin hän veisi minut alakertaan tapaamaan Antonia. Rien- sin suihkuun, huuhtelin matkan pölyt pois ja löysin asun, jonka hän oli jättänyt minua varten. Vaikka asuksi sitä tuskin saattoi nimittää. Sängyllä lojui minua varten jonkinlainen kangastilkku, mikroshortsit ja piikkikorkokengät, joiden ristikkäiset nyörit ulottuivat säärtä ylös polveen asti. Vetäisin shortsit jalkaan ja tarkistin peilistä lahkeiden pituuden. Tarkkasilmäisempi huomaisi saman tien kaistaleen pakaraa. Lisäksi minipituisten lahkeiden alta vilkkui taskun vuori. Ei helvetti. Käännyin etupuoli peiliin päin. Toppi oli söpö. Se oli puseromallinen ja pysyi kasassa kummallekin olkapäälle solmittujen ohuiden narujen avulla. Suljin silmät, las- kin kymmeneen ja pidin itselleni rohkaisupuheen.

Kyllä sinä tähän pystyt, Mia.

Vain vähän yli kuukausi sitten keekoilit ympäröinsä pelkät bikinit päällä Tain ja malliporukan seurassa. Nythän sinulla on enemmän kangasta päällä. Etkä sinä sitä paitsi ole täällä säädyllyisyytesi ansiosta, vaan näyttääksesi seksikkäältä ja esit- tääksesi rakastajatarta rockvideolla. Tai siis hip-hop-videolla.

Huuliltani pääsi parahdus, kun vedin hiukset poninhän- nälle. Tuntui siltä kuin mittarissa olisi ollut vähintään tu- hat astetta, tai ehkä oma sisäinen lämpötilani oli vain pon- nahtanut sataan.

Hengitin hitaasti nenän kautta sisään ja suun kautta ulos, nousin seisomaan ja marssin oleskelutiloihin. Heather oli siellä ja puhui parhaillaan puhelimeen. Hän silmäili asuani päästä varpaisiin. Kun hän katsasti päätäni, hänen kasvonsa

kurtistuivat rumasti. Laskematta puhelinta korvaltaan hän tuli luokseni, kiskoi hiuslenkistä ja antoi paksujen suortuvieni valua olkapäille. »Nyt on parempi», hän kuiskasi ja pöyhötti samalla tukkaani. Sitten hän napsautti sormiaan ja meni ovelle.

»Napsutteletko sinä jumalauta minulle sormia?» Rennon toverillinen tunnelma, joka välillämme oli vallinnut lentokentältä tullessa, katosi silmänräpäyksessä.

Mutta oli Heatherilla sentään sen verran tapoja, että hän näytti harmistuneelta. »Anteeksi», hän lausui huulillaan. »Kyllä, Anton, hän on nyt täällä.» Sanoissa kuului miltei käsin kosketeltavaa närkästystä. »Nähdään tanssisalilla. Juu, viiden minuutin päästä.»

»Olen pahoillani, Mia. Hän saa pasmani ihan sekaisin. Hänellä on ikävä kyllä vähän hermo kireällä tällä hetkellä. Ei ollut tarkoitus olla töykeä. Taustatanssijat ovat kuulemma täysin perseestä, eivät osaisi liikkua edes pikkuhousut täynnä kusiaisia.»

Yritin itsekin naureskella, mutta tiukkaa teki. Kauhun tunne kimpoili kylkiluitani alas ja jysähti mahaan. Heppu ei ilahtuisi tippaakaan, kun saisi tietää, että tämä valkoinen mimmi ei osaa tanssia. Onneksi rahoja ei sentään voinut saada takaisin. Hänen pitäisi maksaa palkkioni riippumatta siitä, osasinko minä tanssia vai en. Esittelykansiossani ei puhuttu tanssitaidoista mitään, enkä ollut missään vaiheessa väittänytkään osaavani tanssia.

Hissin ovet aukesivat käytävälle, jonka seinät olivat pelkkää lasia. Tanssisalin kattovalot oli sammutettu, mustavalo-lamput välkkyivät ja spottivaloissa väentelehti useita hahmoja hävyttömän koväänisen biitin tahtiin. Lenkkeilyshortseihin ja T-paitaan pukeutunut mies taputti rytmiä ja huuteli tanssijoille numeroita, joiden oletin viittaavan askel-

kuvioihin ja kädenliikkeisiin, vaikka en ollutkaan siitä varma.

Heather johdatti minut saliin ja vei sen sivuun seisomaan. Silloin minä pääsin ensimmäistä kertaa kunnolla katsastamaan Anton Santiagon. Tarkastelin hänen sulavalinjaista, lihaksikasta kroppaansa ja suutani alkoi kuivata. Koko ympäröivä tila tuntui jyskyttävän kuin sydämensyke, kun hän asteli hitaasti eteenpäin. Hänen olkapäänsä keinahtelivat musiikin rytmissä, toinen hartia aina toisen edellä, ja lantio vatkasi biitin tahtiin. Miehen koko vartalo kiilteli hiestä aina ulkonevalta solisluulta neliskanttisille rintalihaksille ja niiltä alas ultratrimmattujen vatsalihasten valtatieitä. Sen lisäksi, että hän oli uskomattoman timmi, hänen vartalonsa suorastaan huusi: »Kosketa minua, syleile minua, paina alaston vartesi minua vasten.»

Hän pyörähti ympäri, ja taustatanssijat pyörähtivät perässä. Sitten hän heittäytyi lattialle... koko kropallaan. Hän punnersi biisin tahdissa ensin molemmilla käsillä, sitten yhdellä, ja hänen kyynärvarsiensa lihakset pullistelivat makoisasti. Hän toisti punnerrussarjan mutta vatkasi nyt lisäksi samalla lanteitaan kuin olisi nylkyttänyt lattiaa. Mamma mia... Olisin halunnut keinahdella hänen luokseen ja heittäytyä selälleni, jotta hän olisi voinut harjoitella liikkeitään ihka elävän, kuumaverisen naisen kanssa. Ja kuuma minulla olikin. Ihan helvetin kuuma. Leyhyttelin kasvojani samalla, kun katselin, miten hän vääntelehti, käännähti ja ponnahti ilmaan ja jaloilleen, minkä jälkeen hän pyöritteli ja nyttytti lantiotaan vielä uudestaan seksiä tihkuvien sanoitusten tahtiin.

»Nouse tähän kyytiin, beibi...» *body roll*

»Koko yön mä jaksan painaa...» *työntö*

»Anna mun nyt sua duunaa...» *body roll*

»Nouse tähän kyytiin, beibi...» *työntö*

Hän laski ison kämmenensä kalleuksilleen ja veti sitten kättään ylemmäs kallistaen samalla selkäänsä kaarelle. Hän oli kuin kullanuskea jumala, joka oli juuri saanut annettua kyytiä unelmiensa naiselle ja tarkisti nyt varustuksensa kunnon, ennen kuin lähtisi taas kiimaiseen taisteluun.

Yhtäkkiä musiikki lakkasi. »No niin, eiköhän tämä riitä tältä päivältä. Sopiiko, Anton?» shortsiasuinen mies kailotti.

Anton ei pukahtanut mitään, kohotti vain leukaansa ultraviileästi. Hänen ympärilleen kerääntyi tyttölauma, joka toi vettä ja pyyhkeen. »Olit niin ihana, Anton. Ihan älyttömän seksikäs.»

Hän pysähtyi minusta puolen metrin päähän katse kiinteästi silmissäni. Vihreiden katseiden kohtaaminen. Hänen leiskuvan vihreän, minun aivan helvetin kiimaisen. »Menkää.»

»Eikö pidettäisi nyt vähän hauskaa harjoitusten jälkeen», tytöt kinsivat yhä hänen huomiotaan.

Antonin kulmat kurtistuivat. »Anton ei harrasta uusintoja. *Vete al carajo*», hän sanoi ja hätisteli tytöt tiehensä pelkällä kädenhuiskautuksella. Tyttöjen pettyneistä irvistyksistä päätellen hän ei selvästikään ollut sanonut mitään mukavaa. Sain myöhemmin kuulla, että sanat tarkoittivat: »Painukaa helvettiin.»

»*Lucita*.» Anton nuolaisi huuliaan sellaisella miehisellä tavalla, joka saa selkäpiin kihelmöimään ja keskuksen sykähtelemään. Kyllä, tämä mies sai pilluni sykkimään pelkällä huulten nuolaisulla. »Mitäs ihmettä me sinulle teemme, nyt kun sinä olet täällä?» Hänen puertoricolaiskorostuksensa sai aistini hyrräämään, kun hän skannaili minua uudestaan päästä varpaisiin. Yhtä hyvin hän olisi voinut ojentaa käntensä ja sivellä ihoani, sillä niin voimakkaalta hänen katseensa tuntui.

Vihreät kiekot kiilsivät silkkaa lihallista himoa. Siinä me seisoimme ja katsoimme toisiamme tiiviisti silmästä silmään ja kävimme äänetöntä kamppailua katseillamme. Sieraimet levisivät, silmät siristelivät, ja lopulta minä avasin suuni.

»Voisit ruokkia minut. Minulla on kamala nälkä», sanoin. Heather, joka seisoikin paljon lähempänä kuin olin luullut, nauraa hörähti ja sai jännitteen minun ja Latin Lov-ahin väliltä hälvenemään. Nyt kun mies oli ihka elävänä edessäni, hänen taiteilijanimensä alkoi tuntua kaikin puolin perustellulta.

Anton käänsi päätään Heatheriin päin. »Anteeksi, Anton», Heather sanoi ja käänsi oman katseensa pois onnistumatta kuitenkaan kätkemään hymyään.

Anton ojensi minulle kättään. »Mia, hoidellaan sinulle suuhunpantavaa.» Tapa, jolla hän sen sanoi, sai minut miettimään lukuisia aivan sopimattomia juttuja, jotka eivät suinkaan liittyneet ruokaan. Nuoleskelin huuliani ja läpsäytin poskiani.

»Sopii minulle.»

HÄVYTTÖMÄN ROHKEA. USKALLATKO?

Mehevän eroottisen viihdesarjan kolmas osa.

Mia Saundersin peliriippuvainen isä makaa koomassa. Pelastaakseen isänsä miljoonavelkoja perivältä roistolta Mia toimii huippupalkattuna eliittiseuralaisena aina kuukauden kerrallaan. Heinäkuussa Mia palkataan supersuosituksen hiphopparin musiikkivideolle esittämään viettelijätärtä. Timmi hurmuri Anton Santiago laittaa tanssiryhmänsä lanteet keinumaan, mutta miten sujuu Mialta tanssi? Elokuussa rikas öljy-yhtiön perijä Texasista kutsuu Mian maatilalleen esittämään kauan kadoksissa ollutta siskoaan. Valtava perintö on valumassa väärin käsiin, ja Mia auttaa mielellään lempeää cowboyta. Ennen kuin kuu vaihtuu toiseen, Mia kokee elämänsä järkytyksen, tosin karhumaisen cowboyn käsivarsilla sen vielä kestää. Syyskuussa Mia palaa Las Vegasiin, sillä isän tila huononee rajusti, ja kun rakas Wes katoaa kuvausmatkallaan, huolta tulvii jo ovista ja ikkunoista. Elämä ei aina ole pelkkää hekumaa pitsialusvaatteissa.

Mia on valmis vaikka mihin rakkaitensa puolesta.

»Hitto vie! Audrey teki sen taas! Sai minut hymyilemään, nauramaan ja itkemään kauniilla sanoillaan! Olen rakastunut näihin kirjoihin!»

– HOOKS & BOOKS BLOG

